

Sygn. akt II K 761/21

Ds. (...).2020 PR w R.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Lesznie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Daria Wyrzykowska

Protokolant: Milena Chwaliszewska

przy udziale oskarżyciela P. B. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 maja 2023 roku i 29 maja 2023 roku

sprawy **P. B. (2)**, syna J. i M. z domu G., urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09 listopada 2020 r. w R. woj. (...), w Sądzie Rejonowym w Rawiczu, nie będąc do tego uprawnionym, podczas czynności zapoznawania się z aktami sprawy Akt III Nsm 121/18, przetwarzał dane osobowe stron i uczestników innych postępowań toczących się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu w Wydziale III Rodzinnym, przez wykonywanie fotokopii materiałów nie stanowiących integralnej całości z udostępnionymi mu aktami, niezgodnie z zarządzeniem o wyrażeniu zgody na wykonanie fotokopii materiałów z akt III Nsm 121/18, znajdujących się na kartach wskazanych we wniosku o wydanie zgody na sporządzenie fotokopii,

tj. o przestępstwo z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych

uznaje oskarżonego **P. B. (2)** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1781 ze zm.) i za to na podstawie art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1781 ze zm.) wymierza mu **karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;**

na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lesznie kwotę **800 zł (osiemset złotych)** z tytułu kosztów sądowych, a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od tych kosztów w pozostałym zakresie.

asesor sądowy Daria Wyrzykowska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 761/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. B. (2)	w dniu 09 listopada 2020 r. w R. woj. (...), w Sądzie Rejonowym w Rawiczu, nie będąc do tego uprawnionym, podczas czynności zapoznawania się z aktami sprawy Akt III Nsm 121/18, przetwarzał dane osobowe stron i uczestników innych postępowań toczących się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu w Wydziale III Rodzinnym, przez wykonywanie fotokopii materiałów nie	

		<p>stanowiących integralnej całości z udostępnionymi mu aktami, niezgodnie z zarządzeniem o wyrażeniu zgody na wykonanie fotokopii materiałów z akt III Nsm 121/18, znajdujących się na kartach wskazanych we wniosku o wydanie zgody na sporządzenie fotokopii,</p> <p><i>tj. o przestępstwo z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 4 listopada 2020 roku P. B. (2) zgłosił w Sądzie Rejonowym w Rawiczu chęć zaznajomienia się z aktami sprawy I. N. 121/18, gdzie występował jako strona. W dniu 9 listopada 2020 roku około godziny 17:00 P. B. (2) udał się do Sądu Rejonowego w Rawiczu, gdzie przy stanowisku ochrony udostępniono mu akta sprawy I. N. 121/18, a wraz z nimi odręczne notatki sędziego do sprawy I. N. 121/18, poczynione na kserokopiach projektów orzeczeń w sprawach dotyczących stron i uczestników innych postępowań toczących się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu w Wydziale III Rodzinnym, obejmujących dane osobowe tych stron,</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>zeznania świadka P. K. (1)</p> <p>zeznania świadka M. D.</p> <p>zeznania świadka L. K.</p> <p>zeznania świadka R. K.</p> <p>zeznania świadka B. S.</p> <p>zawiadomienie wraz z załącznikami</p> <p>protokół ze sprawie I. N. 121/18</p> <p>notatka służbowa</p> <p>wnioski oskarżonego o wykonanie fotokopii</p> <p>kserokopie akt PR 2 Ds. 12.21</p> <p>płyta CD</p> <p>akta PR 2 Ds. 12.21</p>	<p>57-59, 350-355, 361, 394-395</p> <p>7-8, 361-366</p> <p>23-25, 367-369</p> <p>26-28, 384-385</p> <p>30-33, 385-388v</p> <p>114-116, 388v-393v</p> <p>1-5</p> <p>10</p> <p>11</p> <p>12-13, 36-37</p> <p>74-98</p> <p>383</p>	

w tym imiona, nazwiska, PESEL. (...) te nie były wpięte do akt sprawy i ponumerowane. P. B. (2) złożył wniosek o wykonanie fotokopii konkretnych, wskazanych przez niego nr kart akt sprawy I. N. 121/18 i zgodnie z ogólnym zarządzeniem prezesa sądu, otrzymał na to zgodę. Nie wnosił o wykonanie fotokopii innych dokumentów. P. B. (2) zwrócił się do ochroniarza, by połączono go z pracownikiem sekretariatu wydziału rodzinnego, poinformowano go jednak, że pracownik sekretariatu skończył pracę. P. B. (2) wykonał telefonem komórkowym fotokopie materiałów nie stanowiących integralnej całości z udostępnionymi mu aktami, niezgodnie z zarządzeniem o wyrażeniu zgody na wykonanie fotokopii materiałów z akt III Nsm 121/18.

W dniu 10 listopada 2020 roku P. B. (2) skontaktował się z inspektorem ochrony danych osobowych SR w Rawiczu, informując go, że jest w posiadaniu danych osobowych osób trzecich, wobec których toczą się postępowania w SR w Rawiczu. P. B. (2) początkowo nie odpowiadał na pytanie, w jaki sposób wszedł w ich posiadanie, sugerował błąd po

<p>stronie pracowników Sądu Rejonowego w Rawiczu. Dopiero w ostatniej rozmowie telefonicznej poinformował, że trafił na nie przypadkiem, przeglądając akta swojej sprawy. P. B. (2) skontaktował się z jedną z osób, której dane osobowe mu udostępniono.</p>			
<p>P. B. (2) ma 43 lata, jest rozwiedziony, posiada na utrzymaniu troje dzieci, jest zatrudniony w Centrum (...) i otrzymuje z tego tytułu dochód w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę. Oskarżony nie posiada majątku.</p> <p>P. B. (2) nie był karany sądownie.</p>	<p>dane osobopoznawcze</p> <p>dane o karalności</p> <p>informacja z PUP</p> <p>informacja od Wójta Gminy L.</p> <p>zaświadczenie</p>	<p>117, 346-347,</p> <p>44, 234, 305, 341</p> <p>46</p> <p>47</p> <p>208</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę oskarżonemu, że udał się do Sądu Rejonowego w Rawiczu w dniu 9 listopada 2020 roku by zapoznać się z aktami sprawy i że znalazł „luźne kartki”, nie wpięte do akt sprawy I. N. 121/18 i nieponumerowane, z których wynikały zapisy dot. jego sprawy i że wykonał ich fotokopie. Okoliczności te były w sprawie niesporne. Sąd dał też wiarę oskarżonemu, że prosił o kontakt z pracownikiem Wydziału Rodzinnego, jednak poinformowano go, że pracownik sekretariatu skończył pracę i że następnego dnia skontaktował się z inspektorem ochrony danych osobowych w SR w Rawiczu, co wynika z nagrań (płyty CD k. 383 akt II K 761/21 i k. 11 akt PR 2 Ds. 12.21). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.	
1.	zeznania świadka P. K. (2)	Zeznania świadka P. K. (2) były wiarygodne i przydatne (niemal w całości) do poczynienia ustaleń faktycznych w	

		<p>sprawie. P. K. (2) opisała w jaki sposób stronom udostępniane są akta w Sądzie Rejonowym w Rawiczu, jakie czynności podejmuje strona by je otrzymać i jak to wyglądało w dniu 9 listopada 2020 roku w przypadku P. B. (2). Świadek zeznała też, kiedy dowiedziała się o pozostawieniu dokumentów, które nie należały do akt i rozpoznała dokumenty, które początkowo przechowywała. Świadek czasami powoływała się na swoją niepamięć, co w ocenie Sądu wynikało z upływu czasu, a nie z chęci celowego ukrycia pewnych okoliczności.</p>	
1.	zeznania świadka M. D.	<p>Świadek opisał w jaki sposób stronom udostępniane są akta, że strona ma obowiązek wskazać nr kart akt, których fotokopie zamierza wykonać, choć pracownicy ochrony tego nie weryfikują, a jedynie swoją obecnością zabezpieczają przed destrukcją akt. Te zeznania świadka korelowały z zeznaniami świadka P. K. (2) i świadka L. K.. Z tych względów Sąd uznał je za wiarygodne i przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
1.	zeznania świadka L. K.	<p>Sąd nie miał zastrzeżeń do zeznań świadka L. K., który w sposób tożsamy ze świadkiem M. D. opisał</p>	

		<p>jak zwyczajowo wyglądało przeglądanie akt przez strony w SR w Rawiczu i jaka jest rola ochroniarzy. Świadek nie był jednak obecny w pracy w dniu 9 listopada 2020 roku, nie miał wiedzy na temat przebiegu wypadków tego dnia, a zatem jego zeznania, choć wiarygodne w całości, nie miały kluczowego znaczenia w sprawie.</p>	
1.	zeznania świadka R. K.	<p>Zeznania świadka R. K. były wiarygodne częściowo – w zakresie w jakim wskazał na kilkakrotne rozmowy telefoniczne z mężczyzną, o którym jeszcze wtedy nie wiedział kim jest, że rozmowy miały charakter niedomówień, że rozmówca nie poinformował go, jakie dane posiada (w istocie oskarżony podał jedynie, że „jest w posiadaniu danych osobowych”, imion, nazwisk, PESEL osób, których sprawy toczą się w SR w Rawiczu, choć konkretnych danych nie ujawnił), początkowo nie chciał udzielić informacji w jaki sposób wszedł w posiadanie danych osobowych i że dociekał, jakie kary może ponieść pracownik SR w Rawiczu. Zeznania te korelowały z częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego, a przede wszystkim z odtworzonymi nagraniami z płyty CD (k. 11 akt PR 2 Ds. 12.21).</p>	

		Zeznania świadka R. K., co do konsultowania się z prezesem SR w Rawiczu znajdowały nadto odzwierciedlenie w zeznaniach świadka B. S..	
1.	zeznania świadka B. S.	Zeznania świadka B. S. Sąd ocenił za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Jego zeznania co do tego, w jaki sposób dowiedział się, że nieznaną mężczyzna znalazł się w posiadaniu danych osobowych korelowały z zeznaniami świadka R. K., które Sąd uznał za wiarygodne. Zeznania świadka B. S., że ujawnił na obwołucie akt luźne kartki z ręcznymi notatkami sporządzone na kserokopiach decyzji z innych spraw, jak z nimi postąpił i w jaki sposób strony mogą zapoznawać się z aktami – znalazły odzwierciedlenie szczególności w zeznaniach świadka P. K. (2), a co do skierowanego zawiadomienia – w dowodach z dokumentów. Zeznania świadka, w których podał, że oskarżony docierał do osób, których dane uzyskał - znajdowały oparcie w wyjaśnieniach samego oskarżonego.	
1.	akta PR 2 Ds.12.2021	Akta sprawy PR 2 Ds.12.2021 Sąd obdarzył przymiotem pełnej wiarygodności. Istotne znaczenie miały w szczególności kopie	

		<p>dokumentów, które udostępniono P. B. (2) w dniu 9 listopada 2020 roku wraz z aktami sprawy I. N. 121/18 i płyta CD z nagraniami rozmów z R. K.. Dowody te miały istotne znaczenie dla ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
1.	pozostałe dowody z dokumentów	<p>Wartościowym i wiarygodnym materiałem dowodowym były zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów (za wyjątkiem dokumentów na k. 17-19 akt). Kserokopie akt PR 2 Ds.12.2021 były wiernym odzwierciedleniem akt tej sprawy. Wniosek P. B. (2) z dnia 9 listopada 2020 roku wskazywał w sposób nie budzący wątpliwości, o wykonanie fotokopii jakich dokumentów zwracał się oskarżony i na wykonanie fotokopii jakich konkretnych kart akt otrzymał zgodę. Na podstawie dokumentów załączonych do akt na k. 203 (zanonimizowanych) wraz z dokumentami znajdującymi się w aktach PR 2 Ds.12.2021 Sąd ustalił, jakie konkretnie materiały zostały udostępnione P. B. (2) w dniu 9 listopada 2020 roku i jakie dokumenty sfotografował.</p>	
<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</p>			

<i>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie czynił ustaleń w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, albowiem ograniczyły się jedynie do stwierdzenia, że oskarżony zarzutu nie rozumie i sprawa jest nękaniami go przez organy ścigania.</p> <p>Oskarżony złożył obszernie wyjaśnienia w postępowaniu jurysdykcyjnym. Wyjaśnienia oskarżonego, w których stwierdził, że dopiero w domu zauważył, że zapiski dotyczące jego sprawy zostały sporządzone na postanowieniach z innych spraw, Sąd uznał za niewiarygodne. Reakcja oskarżonego utrwalona na nagraniach, świadczy o tym, że oskarżony przeczytał dokumenty, które zostały mu udostępnione. Poza tym, gdyby oskarżony zamierzał tylko sfotografować dokumenty, a zapoznać się z nimi w zaciszu własnego domu – wskazałby, że będzie fotografował całe akta, a nie poszczególne, konkretne (nie wszystkie) karty.</p>	

Wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdził, że „po krótkiej rozmowie” przedstawił inspektorowi danych osobowych sytuację, w tym, że znalazł odręczne zapiski sędzi, która wykonała je na postanowieniach z innych spraw były sprzeczne z nagraniami z tych rozmów. Z nagrań tych jasno wynika, że oskarżony początkowo informował jedynie, że jest w posiadaniu danych osobowych innych osób, których sprawy toczyły się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu, wprost powiedział, że nie chce ujawniać, w jaki sposób wszedł w ich posiadanie, nie odpowiadał na pytania, czy zostały mu one wysłane. Dopiero w czwartej rozmowie telefonicznej, poinformował inspektora, że natrafił na nie przypadkiem, gdy przeglądał akta swojej sprawy. Brak podstaw by przyjąć, że oskarżony wykonał fotokopie materiałów niestanowiących akt sprawy tylko po, by zgłosić inspektorowi, że one nie powinny się tam znajdować. Gdyby tak było, oskarżony od razu przedstawiłby się i wskazał konkretnie jakie dane i w jakich okolicznościach uzyskał. Tymczasem oskarżony był zainteresowany przede wszystkim uzyskaniem

informacji na temat konsekwencji dla pracownika SR w Rawiczu, a nie tym, by zgłosić i usunąć nieprawidłowości.

Wyjaśnienia oskarżonego, w których opisywał sytuację z dnia 5 lipca 2021 roku nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wtedy w aktach jego sprawy na k. 253 oskarżony znalazł dokument, który dotyczył innej sprawy, a mimo to zezwolono mu na jego sfotografowanie. Tymczasem zdarzenie w listopadzie 2020 roku miało inny przebieg, gdyż oskarżony znalazł „luźne kartki”, odręczne notatki – materiały dla niego nieprzeznaczone, niewpięte do akt i nieponumerowane, co do których nie wnioskował o wykonanie fotokopii, a których kopie, bez zezwolenia, wykonał.

Oskarżony wyjaśniał, że nie rozumie, dlaczego ma odpowiadać za błędy innych osób, choć niniejsze postępowanie nie dotyczyło udostępnienia mu materiałów niestanowiących akt sprawy i dla niego nieprzeznaczonych, ani tego, że oskarżony się z nimi zapoznał, a jedynie nieuprawnionego ich przetwarzania, poprzez wykonanie ich fotokopii.

		<p>W znakomitej części oskarżony opisywał, jego zdaniem niewłaściwe zachowanie pracowników Sądu Rejonowego w Rawiczu, upatrując w ten sposób umniejszenia lub w ogóle wyłączenia swojej winy, co zostało potraktowane za przyjętą linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
1.	zeznania świadka P. K. (2)	<p>Podobnie jak w przypadku oskarżonego, Sąd nie czynił ustaleń w oparciu zeznania świadka P. K. (2) dotyczące sytuacji w lipcu 2021 roku, jako, że zeznania te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.</p>	
1.	zeznania świadka M. D.	<p>W świetle nagrania z dnia 9 listopada 2020 r. (płyta CD k. 383), zeznania świadka M. D., w których twierdził, że poprosiłby panią z sekretariatu, gdyby oskarżony o to wnosił – były niewiarygodne. Z rzeczonego nagrania wynika, że ochroniarz poinformował oskarżonego, że pracownik sekretariatu skończył pracę, czego jednak świadek, jak twierdził – nie pamiętał.</p>	
1.	zeznania świadka R. K.	<p>Niewiarygodne było zeznanie świadka, że w rozmowie z oskarżonym nie mówił o wrzucaniu dokumentów do niszcarki czy paleniu ich, choć – jak</p>	

		wynika z nagrań – takie niefortunne słowa padały. Sąd nie czynił ustaleń w oparciu zeznania świadka R. K. dotyczące innych spraw oskarżonego. Nie miały one znaczenia z punktu widzenia przedmiotu postępowania.	
1.	zeznania świadka B. S.	Zeznania świadka B. S. co do lipca 2021 roku, kiedy miała miejsce inna sytuacja związana z przeglądaniem akt przez oskarżonego P. B. (2) – pozostawiono poza zakresem rozważań, jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej, której przedmiotem było zdarzenie z 9 listopada 2020 roku.	
1.	dowody z dokumentów	Oskarżony kwestionował dokumenty znajdujące się w aktach na k. 17-19. W istocie, nie stanowią one wiernej fotokopii dokumentów, które zostały oskarżonemu udostępnione w dniu 9 listopada 2020 roku. W sprawie było bezsporne, że oskarżonemu udostępniono dokumenty z odręcznymi notatkami sędziego, których na dokumentach z k. 17-19 brak, a które znajdują się na oryginałach (zanonimizowanych) dokumentów na k. 203 i na ich kopiach (w aktach PR 2 Ds. 12.21). Z uwagi na powyższe, Sąd nie	

		czynił ustaleń w oparciu o dokumenty na k. 17-19 akt.	
1.	protokół oględzin	Sąd nie czynił ustaleń w oparciu o protokół oględzin telefonu, jako że dokument ten nie dostarczył dowodów na sprawstwo oskarżonego.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (dalej u.o.d.o.), kto przetwarza dane osobowe, choć ich przetwarzanie nie jest dopuszczalne albo do ich przetwarzania nie jest uprawniony, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch.</p> <p>W myśl art. 4 pkt 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) (...) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w</p>			

związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej rozporządzenie), „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej ("osobie, której dane dotyczą"); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej. Natomiast stosownie do treści art. 4 pkt 2 rozporządzenia, "przetwarzanie" oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, takie jak: zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie,

wykorzystywanie,
ujawnianie poprzez
przesłanie,
rozpowszechnianie lub
innego rodzaju
udostępnianie,
dopasowywanie lub
łączenie, ograniczanie,
usuwanie, niszczenie.

W związku z
bezpośrednim
stosowaniem prawa UE,
podane definicje pozostają
w pełni aktualne na
gruncie art. 107 u.o.d.o.
Czynnością sprawczą jest
przetwarzanie danych
osobowych, niezależnie od
wystąpienia
jakiegokolwiek skutku po
stronie osoby, której
dane te dotyczą. Możliwe
jest nawet, że osoba,
której dane dotyczą, nie
wie o tym, że jej
dane zostały przetworzone
przez inną osobę
pomimo braku podstawy
prawnej albo przez
osobę nieuprawnioną.
Penalizacji na podstawie
art. 107 u.o.d.o. podlega
wykonanie jakiegokolwiek,
nawet jednej czynności
związanej z danymi
osobowymi.

Postępowanie dowodowe
wykazało winę i sprawstwo
oskarżonego.

P. B. (2) miał prawo do
zapoznania się z aktami
jego sprawy toczącej się
w wydziale rodzinnym SR
w Rawiczu. Wynika z art.
9 § 1 k.p.c. Przy czym
uprawnienie to dotyczy
jedynie akt sprawy.

Akta sprawy stanowią dokumenty złożone w sposób zapewniający trwałość, kompletność i integralność, ponumerowane i umieszczone w oddzielnej okładce z oznaczeniem sygnatury (art. 37 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej).

P. B. (2) udostępniono akta sprawy I. N. 121/18 SR w Rawiczu, gdzie występował jako strona. Wskutek błędu po stronie pracowników SR Rawiczu, udostępniono mu również materiały nie stanowiące integralnej całości z udostępnionymi mu aktami. Były to kopie projektów orzeczeń z innych spraw, toczących się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu w Wydziale III Rodzinnym, na których widoczne były dane osobowe stron tych postępowań, w tym imiona, nazwiska, PESEL i na których to sędzia referent poczynił notatki do sprawy I. N. 121/18. Przy czym dokumenty te nie były częścią akt sprawy I. N. 121/18 – nie zostały do nich wpięte, nie zostały ponumerowane, stanowiły – jak to określił oskarżony – „luźne kartki”. Do przetwarzania tych danych

oskarżony nie był więc uprawniony.

W sprawie objętej niniejszym postępowaniem oskarżonemu zarzucono, że jako osoba nieuprawniona, przetwarzał dane osobowe stron i uczestników innych postępowań toczących się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu poprzez wykonywanie fotokopii dokumentów zawierających te dane. Skoro oskarżonemu udostępniono materiały dla niego nieprzeznaczone, nic dziwnego, że oskarżony się z nimi zapoznał. Oskarżony wnosił jednak o wykonanie fotokopii konkretnych kart akt III Nsm 121/18, co wynika wprost z dokumentu – zarządzenia o wyrażeniu zgody na wykonanie fotokopii. Z całą mocą podkreślić należy, że oskarżony wskazał tam konkretne – nie wszystkie – numery kart akt, wiedział zatem co chce sfotografować. Nie odnotował, że zamierza wykonać fotokopie także innych dokumentów. Mając na uwadze reakcję oskarżonego utrwaloną na nagraniach, Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony zapoznał się z treścią udostępnionych mu materiałów, był świadomy, że znajdują się tam dane osobowe stron innych postępowań,

a mimo to, postanowił je utrwalić wykonując fotokopie telefonem komórkowym. Skoro nie udało się oskarżonemu skontaktować z pracownikiem wydziału rodzinnego, mógł poinformować ochroniarza o tym, że udostępniono mu dokument dla niego nieprzeznaczony lub choćby oznaczyć, że zamierza i ten dokument sfotografować. P. B. (2) tego nie zrobił (vide wyjaśnienia oskarżonego k. 394v-395), co wskazuje na to, że oskarżony chciał sfotografować i w ten sposób utrwalić dla siebie informacje dla niego nieprzeznaczone, w tym dane osobowe. Działał więc z zamiarem bezpośrednim. Mając na uwadze treść rozmów oskarżonego z inspektorem ochrony danych osobowych, Sąd nie dał wiary, że oskarżony wykonał fotokopię materiałów nie stanowiących integralnej całości z udostępnionymi mu aktami tylko po to, by zgłosić ten fakt inspektorowi danych osobowych. Wręcz przeciwnie. Oskarżony tylko poinformował, że jest w posiadaniu danych osobowych, nie ujawnił jakich konkretnie i początkowo nie chciał ujawnić w jaki sposób wszedł w ich posiadanie, a dopytywał o konsekwencje udostępnienia danych

osobowych dla
pracownika Sądu
Rejonowego w Rawiczu.

Oczywistym przy tym było, że imiona, nazwiska czy PESEL stanowią dane osobowe, zwłaszcza w powiązaniu z sygnaturami i oznaczeniem spraw toczących się w Sądzie Rejonowym w Rawiczu, dzięki którym możliwa było zidentyfikowanie konkretnych osób fizycznych. I oskarżony zidentyfikował te osoby, uzyskał wiedzę, że jedna z nich jest osobą zmarłą, z inną skontaktował się – jak sam wyjaśnił – na potrzeby programu telewizyjnego. Sąd nie miał wątpliwości, że wykonując fotokopie materiałów niestanowiących akt sprawy, oskarżony je utrwalił, co w świetle definicji wskazanej powyżej w art. 4 pkt 2 rozporządzenia stanowi przetwarzanie danych osobowych.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 107 ust. 1 u.o.d.o.

#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	---	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. B. (2)	I	I	<p>Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę każdą z dyrektyw opisanych w art. 53 k.k., a mianowicie dyrektywy społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, a także dyrektywy prewencji generalnej, czyli kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również prewencji indywidualnej pojmowanej, jako cele wychowawcze kary w stosunku do oskarżonego. Wymierzając karę Sąd uwzględnił właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu a także jego stosunek i ocenę tego czynu. Okoliczności wyżej wymienione nakładają na Sąd obowiązek wymierzenia kary sprawiedliwej wobec samego sprawcy, co oznacza, że nie może ona być nadmiernie surowa.</p> <p>Fundamentalną zarówno dla zasad odpowiedzialności, jak i dla wymiaru kary jest dyrektywa winy. Stopień winy wyznacza górną granicę dolegliwości związanej z wymiarem kary. Elementami wpływającymi na stopień winy są właściwości</p>

sprawcy m.in. stopień rozwoju intelektualnego i emocjonalnego sprawcy, jego doświadczenie i wiek.

P. B. (2) jest osobą dorosłą, w pełni ukształtowaną emocjonalnie i społecznie. Miał świadomość bezprawności swojego postępowania. Przede wszystkim, oskarżony, jako czynny uczestnik postępowania sądowego, wiedział jak postępować z aktami i wiedział jak należy oznaczyć dokumenty, gdy domagał otrzymania ich odpisów (vide k. 39 – dokument z 2019 roku). Nie wystąpiły jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wyłączyć jego winę. Stopień winy oskarżonego oceniono jako średni.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu P. B. (2), Sąd uwzględnił, że oskarżony sfotografował dokumenty zawierające dane osobowe kilku osób. Wskutek błędu po stronie pracownika SR w Rawiczu, dane te zostały udostępnione osobie nieuprawnionej – oskarżonemu. Natomiast wskutek zachowania oskarżonego, informacje te zostały utrwalone na jego prywatnym nośniku i w konsekwencji Sąd utracił kontrolę nad tym w jaki sposób zostaną one wykorzystane. A jak wynikało z materiału dowodowego, oskarżony

wykorzystał te dane, w tym na potrzeby programu telewizyjnego. W tych okolicznościach, stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego uznano za dość wysoki.

Przestępstwo z art. 107 ust. 1 u.o.d.o. zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. kwestię wymiaru kary oskarżonemu P. B. (2) Sąd, jako okoliczność łagodzącą uznał niekaralność oskarżonego. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, w szczególności wykorzystanie uzyskanych danych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności i dyrektywy sąd uznał, iż zasadne i sprawiedliwe jest wymierzenie oskarżonemu kary 80 stawek dziennych grzywny. Uwzględniając sytuację finansową oskarżonego, Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych. W ocenie Sądu taki wymiar kary jest adekwatny do winy i społecznej szkodliwości popełnionego

			przestępstwa, spełni wychowawcze i prewencyjne cele kary. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania rodzajowo surowszej kary.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	W przypadku skazania obciążenie kosztami procesu jest zasadą, albowiem oskarżony nie		

tylko ma ponieść konsekwencje przestępstwa w postaci orzeczonej kary, lecz także konsekwencje finansowe prowadzonego z jego powodu postępowania karnego.

Na koszty postępowania (do dnia wydania wyroku) złożyły się koszty postępowania przygotowawczego w kwocie 50 zł, ryczałt za doręczenia w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł, opłata za uzyskanie karty karnej w postępowaniu sądowym w wysokości 30 złotych, opłata od wymierzonej kary grzywny ustalona w oparciu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych na kwotę 160 zł, wynagrodzenie świadków (I rozprawa 2 x 92 zł + 439,30 zł – postanowienia z dnia 18 maja 2023 r.).

Sąd miał jednak na względzie opóźnienie w rozprawie wywołane zachowaniem jej uczestników, a w szczególności przedstawiciela mediów. W konsekwencji dwaj wezwani świadkowie nie zostali przesłuchani, niezbędne było ich ponowne wezwanie, co wywołało koszty. Z tych względów Sąd zasądził od oskarżonego kwotę 800 zł z tytułu kosztów sądowych, na podstawie

	art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od pozostałych kosztów na zasadach słuszności.	
1Podpis		
asesor sądowy Daria Wyrzykowska		

ZARZĄDZENIE

odnotować uzasadnienie,

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia apelacji,
za 14 dni lub z apelacją.

L., dnia 29.08.2023 r. Asesor sądowy Daria Wyrzykowska